

סמייר אביטבול יוסף
7684407

בן יפה וניסים

נולד ב- כ"ג באב תשמ"ו 27.8.1986

התגייס לצה"ל ב- 20.3.2005

שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ח באב תשס"ו 12.8.2006

בעת פעילות קרבית בדרום לבנון.

יוסי אביטבול

בנם של ניסים ויפה. נולד ב-27.8.86, כ"ג באב תשמ"ו.
יוסי נולד וחונך בבית-שאן, ולפני כתשע שנים, בגיל 11, עבר
יחד משפחתו ליישוב הקהילתי גן-נר שלמרגלות הגלבוע.
יוסי למד בישיבת "אור-חדש" בכפר חסידים, ואח"כ בישיבת
"שארית יעקב" בירושלים, וכשסיים את לימודיו התיכוניים
התלבט אם להתגייס לצה"ל או להמשיך בלימודים תורניים.
סא"ל במילי יוסי בן-מוחה, דודו של יוסי אביטבול, סיפר:
"בסופו של דבר הוא הושפע מבני ובן דודו-גלעד, אשר שירת
בסיירת גולני, והחליט להתגייס גם הוא למסלול לוחם בחטיבת
גולני".

כשבוע לפני התקרית בה נהרג סמל יוסי אביטבול, השתתף
במבצע בו נפצע ברגלו ופונה לבית החולים "זיו" שבצפת. לאחר
הטיפול זכה ליום מנוחה בביתו, אך הו התעקש לחזור ליחידתו
מיד ולהלחם בחזית לצד חבריו.

ביום שבת ה-12.08.06, י"ח באב, נהרג סמל יוסי יחד עם חייל
נוסף, חברו ליחידה, בתאונה מבצעית, כאשר טנק ישראלי דרס
את שניהם בטעות בכפר חדתיה שבגזרה המרכזית בדרום לבנון.
יוסי הוא האח הבכור מבין שבעת האחים והאחיות. על כן
תמיד דאג להם ושימש להם כמוזל לחיקוי. בסוף החודש היה
אמור לחגוג יום הולדתו ה-20.

"הוא היה בחור איכותי, צנוע, ילד אצילי, שקט ונעים הליכות,
מסור להוריו ונערץ על אחיו ואחיותיו הקטנים שעבורם הוא
היה אבא קטן" אמר דודו- יוסי בן מוחה, "מותו הוא אבידה
גדולה למשפחתו וחבריו".

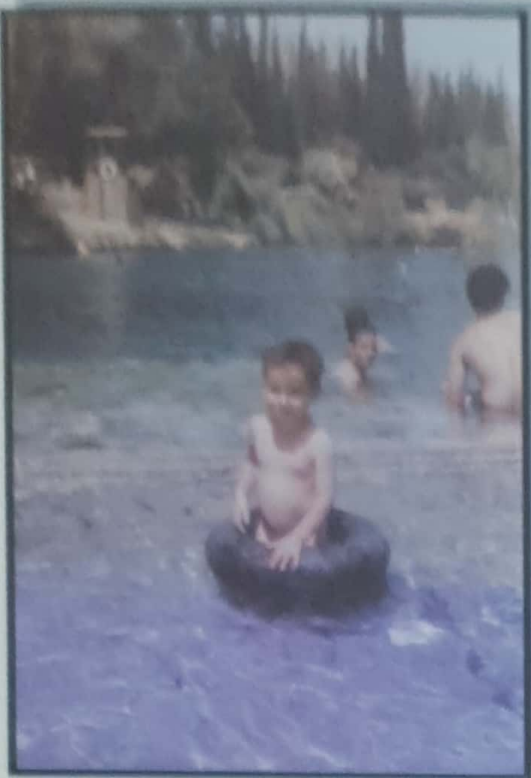
יוסי הותיר אחריו זוג הורים ניסים ויפה, שלוש אחיות- אסתר,
מעין ותמר, ושלושה אחים- אשר, אוריה ויונתן.

יהי זכרו ברוך.

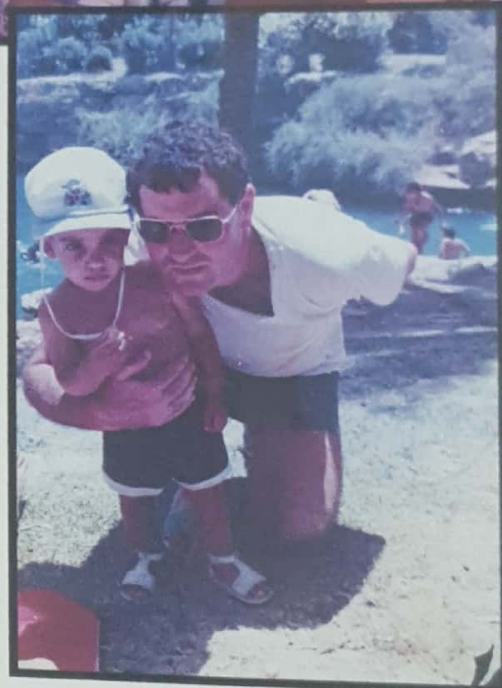
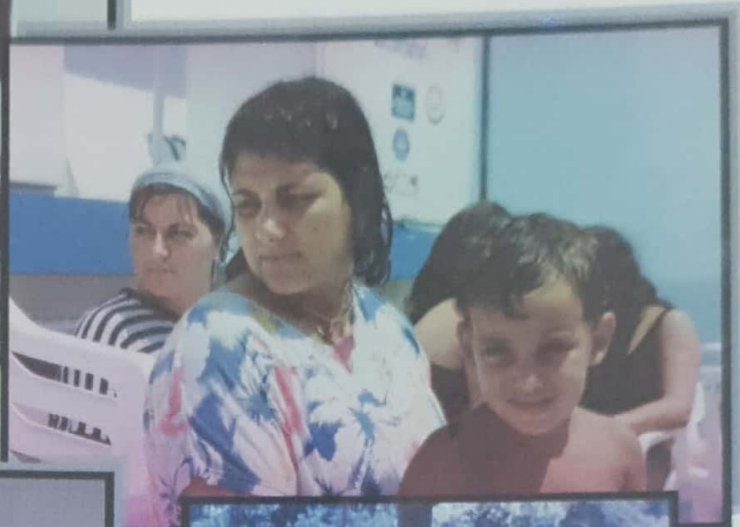
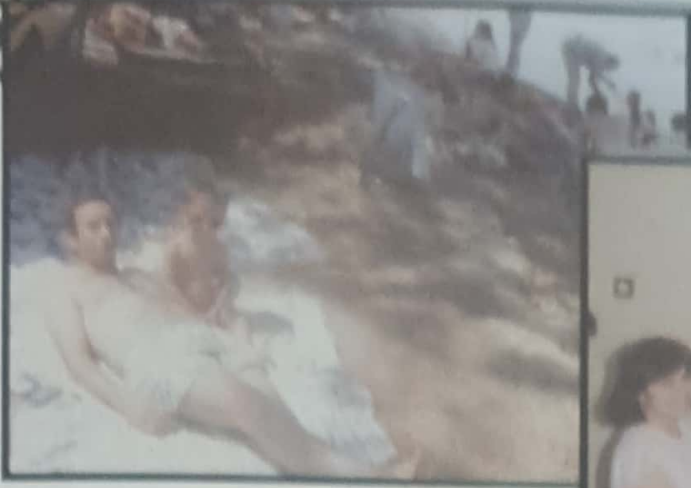
ביתו של יוסף ז"ל

ילדותו של יוסף

יוסף בילדותו עם משפחתו

מילדות...

יוסף בבר-מצווה

..לנעורים

יוסף עם הוריו ביום גיוסו לצה"ל

יוסף בשיבתו הצבאית

יוסף ביום גיוסו לצה"ל
יחד עם הוריו ניסים ויפה.

טקס ההשבעה של יוסף

הרקע ללחימה

משפרי ישראל-לבנון 2006 הוא מצב מלחמה מתמשך בלבנון ובצפון ישראל. המשבר כולל התקפות של החיזבאללה על צה"ל ועל ישובים בישראל, ושל צבא הגנה לישראל על החיזבאללה, על ישובים בלבנון, ועל מטרות חשית בלבנון.

המשבר החל ב-12 ביולי בסעולת חיזבאללה שכללה התקפה על סויר של צה"ל בתוך גבולה של ישראל, חטיפת שניים מהחיילים בסויר והריגת שלושה, תוך כדי פעולת הסחה של שיגור רקטות לכל אזור הצפון. על פי החיזבאללה, העילה למבצע היה שחרור אסירים פלסטינים ולבנונים הנמצאים בישראל. בעקבות החטיפה צה"ל פתח ב-13 ביולי ב"מבצע שכר הולם" (לאחר מכן שונה שמו ל"מבצע שינוי כיוון") כנגד החיזבאללה בלבנון והמשבר התפתח להתקפה כוללת של ישראל על יעדים בכלל שטח לבנון ומנגד ירי מסיבי של החיזבאללה על כל צפון ישראל.

בשלב הראשונים של המבצע עיקר ההתקפה הישראלית התרחשה דרך הפצצות של חיל האוויר והפגזות ארטילריה מהים והיבשה - חיל האוויר ביצע אלפי גיחות הפצצה והשמיד אלפי מטרות. ברם, ככל שהתמשכה הלחימה גדל היקף הפעילות הקרקעית של כוחות רגלים, שריון והנדסה קרבית בדרום לבנון וכפריה. בקרבות העזים שהתפתחו שם נהרגו עשרות חיילי צה"ל ולדברי צה"ל כמאות מתבלי חיזבאללה. חלק מהכפריים, ששימשו כמעוזים ומחסני נשק של החיזבאללה, חרבו בעקבות הלחימה. במהלך הלחימה השמידו ותפסו חיילי צה"ל כמות רבה של אמצעי לחימה ובהם רקטות, טילי נ"ט, רובים, תחמושת ומשגרי רקטות ניידים. המבצע מחולק לארבעה שלבים-

שלב א'-פתיחה: 12 ביולי- תקיפת פתע של חיזבאללה. ישראל עדיין מגבשת את תגובתה.

שלב ב'-בליץ אווירי: 13-18 ביולי-

תקיפה אווירית מסיבית של ישראל בניסיון הכרעה ללא כוחות קרקעיים. מנגד - מטחי רקטות על יישובי הצפון ועד חיפה.

שלב ג'-תחילת יחמה קרקעית: 19-31 ביולי-

פשיטות קרקעיות מוגבלות של ישראל: קרבות קשים במרון א-ראס ובינת ג'ביל מנגד - המשך מטחי הרקטות. תחילת גיבוש תפיסה בינלאומית כיצד לסיים את הסכסוך באמצעות כוח בי"ל.

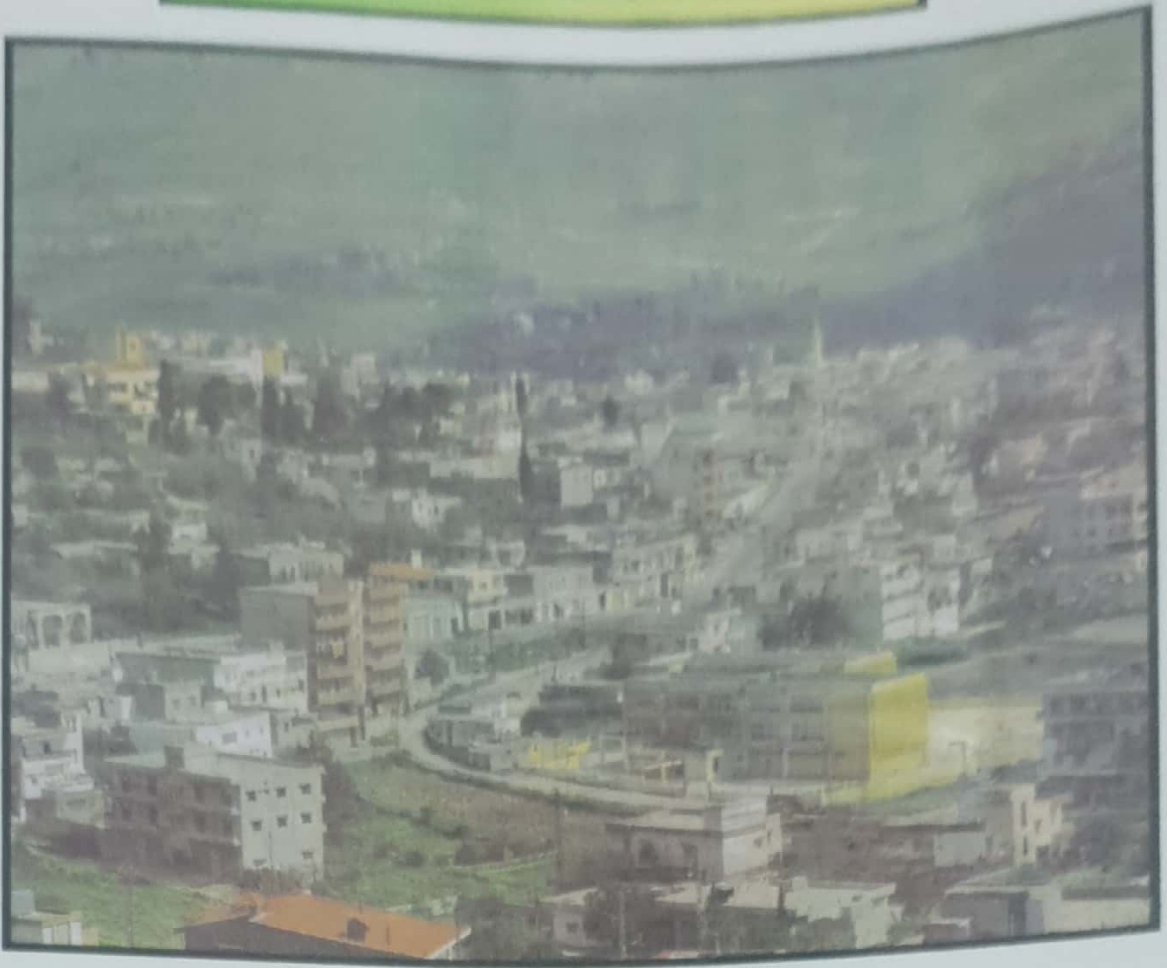
שלב ד' - הסלמה והרחבה: 1 באוגוסט ואילך-

הצטרפות כוחות מילואים של ישראל לפשיטות בלבנון. השתלטות קרקעית נרחבת של ישראל על דרום לבנון, ומבצעים מיוחדים. מנגד - החמרה והרחבה במטחי הרקטות על ישראל. האצת המגעים הבינלאומיים לסיום הסכסוך.

במהלך המבצע, הפגיו צה"ל דרך הים, האוויר והיבשה מטרות הקשורות לארגון החיזבאללה ותשתיות לבנוניות, והביא מאות אלפי תושבים בדרום לבנון לנטוש את כפריהם בעקבות אזהרות שפירסם ולנוק כלכלית לתשתיות אזרחיות שנאמד במיליארדי דולרים. במהלך ההפגזות הכבדות על כפרי וערי לבנון על ידי צה"ל נהרגו לדברי ממשלת לבנון מאות לבנונים. במקביל, ירה חיזבאללה על ערים ויישובים בצפונה של ישראל אלפי רקטות, שחלקן גרם להרג של עשרות אזרחים ועוד מספר חיילי מילואים, ולפגיעה באלפי אזרחים אחרים. כתוצאה מכך, רבים עזבו את יישובי הצפון והוכרו מצב מיוחד בעורף בצפונה של ישראל, לרבות חיפה.

הכלכלה והתיירות בשתי המדינות ספגו מכה קשה. בשתי המדינות, המבצע רק הקשיח את העמדות וחזק את התומכים בלחימה. בישראל זכה המבצע בסקרים לכ-80-90 אחוזי אהדה בקרב הציבור, ובלבנון ישנה תמיכה של כ-70 אחוז מהציבור לפעולת חטיפת החיילים של החיזבאללה כאמצעי לשחרור אסירים לבנונים מהכלא הישראלי. אם בתחילת המבצע, היו בלבנון הסתייגות ממעשי חיזבאללה, בעיקר בקרב הדרוזים (ואליד ג'ומבלט) והנוצרים, בהמשך הפך חיזבאללה לגוף לגיטימי יותר, שבשיאו הודה פואד סניורה, ראש ממשלת לבנון, ללוחמי חיזבאללה, על "תרומתם ללבנון". המשבר התנהל במקביל למבצע גשמי קיץ שערך צה"ל ברצועת עזה שנועד להילחם ברקטות הקסאם ולשחרר את החטוף גלעד שליט.

אזור הלחימה בלבנון

לוחמי גולני בתוך בית בלבנון:

האירוע הטראגי

אחד האירועים הקשים שהתרחשו בלבנון נבע מטעות טראגית של כוחות צה"ל בעומק השטח: טנק מגדוד 53 של חטיבת ברק עלה על כוח מגדוד 51 של גולני, דרס למוות שני לוחמים סמ"ר אביטבול יוסף וחברו לפלוגה סמל תאמר עאמר ופצע קשה שניים נוספים.

האירוע התרחש עם אור ראשון בפאתי הכפר שקיף א-נימל שבגזרה המרכזית של דרום לבנון, במרחק של יותר מחמישה קילומטרים מהגבול עם ישראל. טנק מסוג מרכבה סימן-3, שהיה בתנועה מעמדה לעמדה באזור מזרח הכפר, עלה במהלך הנסיעה על שטח בו שהתה מחלקה של גדוד 51 שהתכוונה לכבוש את אחד הבתים בכפר.

מתחקיר ראשוני עלה שצוות הטנק היה אחראי לאירוע הטראגי, שלא התעדכן במיקומו של הכוח של גולני. גורמים בפיקוד צפון: "צוות הטנק לא ידע באיזו נקודה נמצא הכוח ורק לאחר שעלה עליהם ושמע את צעקות החיילים שנפגעו- הבין מפקד הצוות מה התרחש מתחת לזחלים שלו."

המחלקה שנפגעה שייכת לפלוגה ג', שאיבדה 8 מלוחמה במהלך הלחימה בעיירה בינת-ג'ביל בשבוע השני ללחימה. "רק לפני עשרה ימים החזרנו את הפלוגה הזו ללבנון והנה היא נפגעה שוב. הצוות שנפגע מהדריסה ביקש שיחזירו אותו פנימה כדי לגמור סיפור מול החיזבאללה."

סיפורו המצמרר של יוסי אבוטבול ז"ל שעזב את הישיבה
התגייס לגולני והתגבר על פציעה בראשית הקרבות:

יוסי התעקש לחזור ללחימה לצד חבריו בלבנון ומצא בה את מותו

" אבל כבד ירד השבוע על הישוב גן-נר ועל הגלבוה והעמק, עם הידיעה על מותו של יוסי אבוטבול שנפל בעת מילוי תפקידו כלוחם בגדוד 51 של גולני בלבנון. סיפור חייו ומותו של יוסי הוא סיפור מדהים על עלם צעיר שהיה נחוש בדעתו להתגייס לצה"ל, לגולני, ולהגן על מדינתו כמעט בכל מחיר. יוסי היה עלם חמודות, קסם של בחור. גם מבחינה פיזית היה בגובה 1.80 רזה ויפה, אבל בעיקר מבחינת האישיות, ילד עם הרבה מאוד ערכים, צדיק, צדיק גדול היה. המון ענווה ופשטות, הסתפק במה שיש. לא דרש ולא ביקש, ומה שנתנו היה בסדר. במובן מסוים מה שעניין אותו כל הזמן זה רק לתת ולתת ללא ציפייה לקבל משהו בתמורה. כיבוד הורים היה ערך עליון בעינו. יוסי היה למעשה תלמיד ישיבה, התחיל ללמוד בכפר חסידים ומשם עבר לישיבת שארית יעקב בבית וגן בירושלים. כתלמיד ישיבה הייתה לו אפשרות להמשיך ללמוד ולא להתגייס, אהל היה ברור לו שהוא מתגייס ולחייל קרבי לגולני לגדוד 51, כמו שעשה בן דודו שהשפיע עליו בסיפורים מגולני, וסיפר לו על הערך הגדול שבשירות. הוא נולד באב ומת באב. ביום חמישי הוא היה אמור לחגוג יום-הולדת 20 ובמקום זה אנחנו נקום מהשבעה ביום-הולדת שלו. יוסי נפצע לפני כשבועיים בחדירה הראשונה לבית-ג'בל בה נהרגו לנגד עיניו הקצין שלו וחבריו הטובים. ההגדרה הייתה אמנם שהוא נפצע קל אבל פצוע קל זה רסיסים ברגליים, בכתף בראש, וצלצולים באוזניים. מבחינה נפשית הסיפורים שהוא סיפר על המראות הקשים שראה בקרב ועל התנאים הקשים של הלחימה, הותירו בו רושם מאוד קשה. למרות הכל ליוסי היה ברור שהוא חוזר להילחם, יוסי התעקש ולבסוף קיבלו מפקדיו של יוסי את בקשתו והוא נשלח חזרה ללבנון יחד עם חבריו לגדוד 51 של גולני, למלחמה על המולדת. בשבת לפנות בוקר מצא יוסי את מותו במהלך הקרב בדרום לבנון. "

מקום קבורתו של יוסף ז"ל

דרכו האחרונה של יוסף ז"ל

צבא ההגנה לישראל
במלאת שלושים לפילת בנו יקירנו
יוסף אבוטבול סמל ראשון ז"ל
(בן ניסים ויפה)
תיערך אזכרה וסעודת מצווה
ביום ראשון י"ז באלול (10.9.06) בשעה 18:00
בבית המשפחה גן-גר צפון בית 129
גילוי מצבה ביום שני י"ח באלול (11.9.06) בשעה 17:00 בחלקה הצבאית בעפולה
אוסובוס יעמוד לרשות המלווים בשעה 16:30 מבית המשפחה.
המשפחה

למשפחת אבוטבול היקרה
לניסים ויפה ולכל המשפחה

משתתפים באבלכם הכבד
על נפילתו של בונם האהוב

יוסף אבוטבול ז"ל

שופל במערכה בלבנון

מחבקים אתכם ומחזקים את ידיכם
מי ייתן ולא תדעו עוד צער

מחברי גן-גר

יוסף אביטבול ז"ל
1986-2006

זכרים לזכרו של יוסי אבוטבול-דני עטר ראש המועצה האיזורית-הגלבווע.

ניסים ויפה, אתי, אושרי, מעיין, אוריה, יונתן ותמר היקרים.

ניצבים אתם כאן מול ארונו של יקירכם, יוסי, שנפל ביום שבת, יח' באב בקרב בלבנון ובמותו מסר את נפשו למען המדינה, למען כולנו.

בן 20 היה יוסי במותו. ניסים ויפה! 20 שנה עמלתם טיפחתם וגידלתם אותן לתלפיות. ואכן כך מעידים כולם: יוסי היה נער מוכשר ונבון, בחור צעיר, מופנם ומלא כריזמון. כבן בחור למשפחה בת שבעה ילדים, למד יוסי בישיבת "אור חדש" בכפר חסידים, ואח"כ בישיבת "שארית יעקב" בירושלים. שהגיע העת, התעקש יוסי להתגייס לצה"ל, כמו שאר חבריו, ולשרת ביחידה קרבית. ואכן שירת בגולני בגדוד 51, בדרגת סמל.

נדמה לי, שיותר מכל מעיד הסיפור הבא על אישיותו של יוסי, ועל גורלו: בתחילת המלחמה נפצע יוסי בבינת-ג'בל, טופל בבי"ח רמב"ם ואף הספיק להגיע לבית הכנסת ביישוב, ולברך ברכת הגומל. יוסי קיבל חופשה, אבל העדיף והתעקש לחזור לגדוד, אל החברים, ולמשימת ההגנה על המולדת. יוסי היה בחור שקט, צנוע, וביישן. מעולם לא השמיע כל טענה או בקשה. מאידך, היה רגיש מאוד לצרכי הסובבים אותו, והיווה את עמוד הטווח של הבית. דאג לאמו וסייע לה, והקפיד באהבה גדולה על כיבוד אביו ואמו היקרים לו.

יוסי, אני יודע שהיו לך תוכניות רבות, להתקדם בשירות הצבאי, לעבוד להצליח, להתחתן ולהקים משפחה. אני יודע שרצית לחיות, לבלות, ללמוד, להצליח, כמו כל בני גילך. אהל ל א זכית לכך! הקרבת את כל חלומותיך למען המדינה, למען כולנו. אני רק מקווה בכל מאודי, שנהיה ראויים לכך.

אלו ימים קשים עבורנו. שעת מבחן למדינה, לצבא ולחברה. ימים בהם אנו ממשיכים להיאבק על קיומנו. אבל, כולנו יודעים, אנחנו עם חזק ועקשן, עם נחוש ומחושל. אנו מלאים אמונה בזכות קיומנו במדינתנו ובצדקת דרכנו. הקמנו כאן מדינה, בית לאומי לעם היהודי. בדם יזע ודמעות אנו נאבקים על ביתנו- והאובדן והכאב גדולים ועצומים. ועם כל הקושי אין לי כל ספק שנעמוד במשימה.

אני כואב ודואג לכם משפחת אבוטבול, ניסים, יפה והמשפחה הרחבה. אתם שילמתם מחיר כבד ויקר, אתם תצטרכו לקום בוקר בוקר אל החיים שבלעדיו, אתם תתמודדו עם הגעגועים האין סופיים, עם הריק, עם האובדן, אתם תראו את חבריו גדלים, מתחתנים, מקימים משפחות, ורק הוא יחסר. אני כואב ואין בי מילות נחמה!!!

ניסים ויפה, הגעתם אלינו לפני 9 שנים מבית שאן, ומאז אתם חלק ממשפחת גן-נר וממשפחת הגלבווע כולה. כאבכם העמוק-כאבנו. צערכם הצורב-צערנו.

מי ייתן ולא תדעו עוד שכול, צער ודאבה.
יוסי! יהי זכרך ברוך!!

ת.נ.צ.ב.ה.

מכתבי תנחומים-

ראש הממשלה

ירושלים, כ"ב אב תשס"ו
14 אוגוסט 2006

לכבוד
משפחת אביטבול
גן-ני

משפחת אביטבול היקרה,

צער גדול בלבי על נפילתו של יקירכם סמי"ר יוסף ז"ל, ביום י"ח באב התשס"ו,
12.8.2006

אין בפי מילות נחמה אלא תקווה ותפילה שיעמדו לכם הכוחות להתגבר על האובדן
הגדול, ולדעת כי זכרו של יוסף ז"ל לא ימוש מלוח הזכרון של עם ישראל לעד.

אעשה כל שביכולתי להבטיח ביטחון ושלוש לעם ישראל ולמדינת ישראל.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תוסיפו לדאבה עוד.

לשכת שר הביטחון
הקריה, תל-אביב

ב ב ר כ ה,

אהוד אולמרט

יפה וניסים אביטבול היקרים,

עדינת ישראל ועבא ההגנה לישראל

אבלים עמכם בנפול יקירכם

ספ"ר יוסף אביטבול ז"ל

ביום י"ח באב התשס"ו, 12 באוגוסט 2006

ויישאו תמיד את זכרו עם כל הלוחמים

שנפלו על הגנת העם והארץ.

בהוקרה,

ג'ו"ש הר"כ

עביר פרץ

סגן ראש הממשלה ושר הביטחון

אב תשס"ו

אוגוסט 2006

תעודות וצל"שי"ם

"המלמד יודי לקרב אצבעותיי למלחמה"

תעודת הוקרה ניתנת:
לרב"ט יוסף אבוטבול
 על סיום מסלול בגדוד 51
 "הבוקרים הראשון"
פלוגה ב'
מחזור מרץ 2005

יחידת קצ"מ
 יחידת קצ"מ
 יחידת קצ"מ

"רק אלו היודעים להגן על חירותם זכאים לה"

מגן הוקרה לזכר יוסף ז"ל
 מחברי היישוב גן-נר

יוסי אבוטבול

שפט קבוע:
 "למה נראה לך?"

סק"ל: R.P.G. חמ"ל 600
 תאריך לידה: 27/8/86
 זכור ולא נשכח: יוסי מרים
 את התיק וזכר הבייתה, סברתיים.
 כספור 20 שנה: אלו יוסי או אנהיט בש"ס

מי שלא מכיר את יוסי חושב שהוא שקט וחמים
 אבל כשכנס הוא אחד החיילים המצחיקים.
 חמי' היה עוסק לכולם, דואג ומתמניין
 החמ"ל אותו מטמן סבר וחירפן.
 אל יום אחד הוא לקח את התיק והבייתה התמוכר
 וכשהוא עזב, לא ראה במיניים ואת כולם מחבר

יוסי נהרג לפני שידע שיהיה לו אח קטן

"יוסי לא ידע שאימו בהריון. זו היתה אמורה להיות הפתעה בשבילו, אח צעיר, בן הזקונים שלנו".
כך, בעצב מהול בשמחה, תיאר נסים אביטבול את ברית המילה שנערכה בסוף השבוע לבנו התינוק משה.
משפחה אביטבול נחשבת לשורשית ומכובדת באזור העמקים. לפני כמה שנים עברה המשפחה להתגורר ביישוב גן-נר עם שמונת ילדי המשפחה.
יוסי ז"ל, הבן הבכור של המשפחה, בחר להתגייס לחטיבת גולני, ונהרג במלחמת לבנון השנייה.
יוסי לא הספיק לגלות שאימו יפה ואביו נסים מכינים לו הפתעה מתוקה, בדמות אח קטן. לפני מספר שבועות ילדה האם את בנה התינוק במחלקת היולדות בבית החולים "העמק" בעפולה. התינוק נותר בפגייה, ובסוף השבוע שוחרר הביתה והוכנס בבריתו של אברהם אבינו.
"קראנו לתינוק משה בגלל הברכה שקיבלנו מהרב דוד אבוחצירא. הוא קבע את השם לתינוק משום שהוא נולד בתחילת ספר בראשית. היתה שמחה גדולה בבית הכנסת, למרות הכאב הגדול, זה מעורב ביחד. יש שמחה, אבל מדברים על יוסי", סיפר האב נסים.
הברית התקיימה בהשתתפות עשרות בני משפחה, חברים וקרובים בבית הכנסת של היישוב הקהילתי גן-נר. דני עטר, ראש המועצה האזורית גלבע וידיד המשפחה, סיפר: "משפחת אביטבול היא ארץ ישראל היפה. איבדנו בקיץ את יוסי והיום חגגנו את כניסתו של משה לברית אברהם אבינו".

יוסי אביטבול

